TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Uusi suunnitelma teollisuusunionismin toteuttamiseksi

American Federation of Labor ja muut ammattijärjestöt miljooniin nousevine jäsenmäärineen ovat nykyään avuttomassa kaaostilassa. Mahtavat työnantajien järjestöt kaikkialla maassa ovat julistaneet taistelun unioita vastaan, kaikkialla pyritään toteuttamaan avoimenpajan ohjelmaa. Ammattiunionistit alkavat huomata voimattomuutensa työnantajien hyökkäysten edessä — ja tämä kylmä tosiasia pakottaa joukkoja etsimään uusia keinoja olemassaolonsa turvaamiseksi.

Mutta samalla kun kehitys ajaa ammattiunioiden joukkoja etsimään uusia itsesuojeluskeinoja, niiden virkailijat eivät pane rikkaa ristiin ohjatakseen joukkoja edistyksen tielle, ajan vaatimuksia vastaaviin järjestömuotoihin, vaan päinvastoin taistelevat kynsin hampain kaikkia edistysmielisiä virtauksia vastaan. Tuhon uhatessa koko A. F. L. liittoa järjestyneen pääoman taholta yhdeltä puolen ja joukkojen tyytymättömyyden taholta nykyiseen johtoon toiselta puolen, Gompers julmistuneiden työnantajien vihaa lieventääkseen ajutanteineen ainoastaan suunnittelee juonia tietoisimpien unionistien karkottamiseksi pois järjestöstä. Onpa menty jo niin pitkälle, että pääsy A. F. L:n unioihin aijotaan kieltää kaikilta "ulkomaalaisilta radikaaleilta". Näillä manööverellä Gompers toteaa, että hän pitää klikkinsä johtaja-aseman enemmän työnantajista riippuvaisena kuin järjestön pohjakerrosten tahdosta riippuvaisena. Ja sellainen on asia todellisuudessa nykyisin.

American Federation of Labor liitossa on kumminkin joukko radikaalisia aineksia, jotka, käsittäen, että ahtaisiin ammattirajoihin rakentuva järjestömuoto menneisyyden jäännöksenä on tuomittu häviämään, tietoisesti pyrkivät aikaansaamaan perinpohjaista uudistusta A. F. L:n järjestömuodossa. Tämmöisiä aineksia on esim. Chicagon Työväenliitossa ja näihin lukeutuu myös entinen i. w. w.-läinen Wm. Foster, suuren teräslakon johtaja, jonka Gompersin masiina äskettäin erotti terästyöläisiä järjestävästä komiteasta. Fosterin johtama aines omaksuu käsityksen, että työväenliikkeelle yleensä on välttämätöntä säilyttää mikäli mahdollista A. F. L:n järjestöruumiin eheys, että kehityksen välttämättömyys pakottaa järjestön laajat joukot etsimään turvaa itselleen teollisesta järjestäytymisestä ja että luokkatietoisten työläisten tehtävä on jouduttaa tätä kehitystä jyrkällä taisteluohjelmalla ja kasvatustyöllä.

Tämä Gompersin epäsuosiossa oleva aines on nyt William Fosterin johdolla ryhtynyt luomaan edellämainittua käsitystä noudattaen A. F. L:n johdosta riippumatonta järjestöä, jonka jäsenet kuitenkin ovat kiinteässä yhteydessä A. F. L:ään, tai muihin itsenäisiin järjestöihin, kuuluen jäseninä eri unioihin. Kokemuksiensa kautta I. W. W. liitossa ja sittemmin teräslakossa, Foster on tehnyt sen havainnon — jonka i. w. w.-läiset oikein kylläkin ovat todenneet — että niin sanottu "sisältäkaivaminen" eli radikaalien yhtyminen A. F. L:ään, vaikuttaakseen teollisuusunionismin puolesta yksityisinä jäseninä, on tuloksia tuottamatonta, ilman näiden radikaalisten jäsenten keskinäistä järjestöä, joka tarkasti määrittelee menettelytavat, toimintaohjelman sekä pitää toiminnan keskitettynä. Tämmöisen järjestön pitäisi olla ehdottomasti riippumaton A. F. L:n johdosta, sillä tuo johto on niin kiinteästi taantumuksen voimien kontrolloima, että sen kautta on mahdoton odottaa mitään muuta kuin kaiken edistyksen vastustamista. Tämä uusi järjestö on nyt alkanut toimintansa Chicagossa nimellä Trade Union Educational League (Ammattiyhdistysten Kasvatusliitto.) Tarkoituksena on perustaa liiton haaraosastoja kaikkialle, missä riittävä määrä unionisteja on saatu järjestetyksi, ja että nämä haaraosastot yhteisen ohjelman mukaisesti harjottavat teollisuuslaitoksissa ja paikkakunnnan unioissa kasvatustyötä teollisen järjestäytymisen puolesta. Foster sanoo: "Työväenliikkeen suurin tarve tällä hetkellä on lujempi solidarisuus sen taistelevien ainesten keskuudesssa. Työnantajien yhtyneiden ja hyökkäävien voimien edessä, työläiset voivat välttää musertavan tappion ainoastaan turvautumalla yhdistyneeseen ja taistelevaan rintamaan. Ammattiyhdistysliikkeen hajotetut komppaniat ja rykmentit täytyy yhdistää lujiksi divisioneiksi ja armeijoiksi. Puhtaan ammattiunionismin päivät ovat luetut ikiajoiksi; teollisuusunionismin aikakausi on nyt käsillä."

Osottaen miten eri yleismaalliset uniojärjestöt taloudellisen pusesrruksen pakosta monenlaisilla keinoilla ovat joutuneet muuttamaan ahtaita ammattirajotuksia, kuten liittoutumisten yhteissopimusten ja yhteisten lakkokomiteain kautta sekä myös hyväksymällä jäseniksi ammattitaidottomia ja neekereitä, nämä yleismaalliset järjestöt käsittäen 90 prosenttia unioiden jäsenistä, Foster selittää, että tilanne on kypsä teollisuusunionismille. Epäkohtana vain on, että siirtyminen teollisuusunionismiin tapahtuu liika hitaasti kehityksen jäljessä, koska teollisuusunionismin kannattajat, taisteluhaluiset työläiset, ovat keskinäisesti huonosti järjestyneet ja vailla keskinäistä johtoa ja ohjelmaa. Yksi osa toimii I. W. W. liitossa, toinen One Big Uniossa ja kolmas osa itsenäisesti vanhanaikaisissa järjestöissä. Kaikkien taisteluhaluisten teollisuusunionistien järjestyminen on aikaansaatava ja Trade Union Educational League on muodostunut tätä tarvetta varten, sanoo Foster, jatkaen: "Niin pian kuin on käytännöllistä spesialisoidaan kasvatustyö kunkin teollisuuden tarpeita vastaavaksi. Se tahtoo sanoa, että kun tarpeellinen määrä tarmokkaita ja taisteluhaluisia unionistejä on saatu värvätyksi eri teollisuusaloilta, muodostavat nämä erikoisen järjestön keskuudessaan ja laativat edistyksellisen ohjelman teollisuuttaan varten. Esimerkiksi, jos tämmöinen agitatsionijärjestö toimisi rautatieläisten keskuudessa, niin huomattaisiin, että militantteja (taisteluhaluisia) löytyisi kymmenissä rautatieläisten unioissa, ei hajaantuneena ja vailla päämäärää niinkuin nyt, vaan kaikki ajatellen ja toimien samaan päämäärään pyrkien, saman käytännöllisen ohjelman mukaisesti, alati johtaen joukkoja pois nykyisestä liittojen verkosta lopullista ja välttämätöntä, kaikki rautatieläiset käsittävää teollisuusuniota kohden. Joka tuntee tämänluontoisten järjestöjen toimintaa muissa maissa, hän ei voi epäillä etteikö tämmöisellä menettelyllä saavuteta tuloksia:"

Foster on tämän uuden agitatsionijärjestön sihteeri. Järjestö alkaa näinä päivinä julkaisemaan omaa virallista lehteä, ja parhaillaan pyritään kosketuksiin teollisuusunionistien kanssa eri paikkakunnilla järjestöorganismin luomiseksi.

Yritys on kieltämättä suositeltava, ja kukaan teollisuusunionisti ei kieltäne yritykseltä avustusta. Mutta selvää on, että tämän agitatsionijärjestön kautta ei pitkälle päästä, ellei se ehdottomasti toimi luokkataisteluteorian pohjalla, armotta ja säästämättä revi alas unioissa vallitsevaa taantumusta, arvostele rohkeasti unioiden vanhoillista johtoa. Silloin se voi temmata mukaansa kaikki luokkatietoiset ja saada suurten joukkojen kannatus yhden ison työläisten union rakentamiseen. Selvää on myös, että tällöin syntyisi taistelu elämästä ja kuolemasta vanhoillisen johdon kanssa, kunnes uusi järjestö on syntynyt.

Toveri jokaiseen työläiskotiin!

LUOKKAKÄSITTEET SELVENEVÄT AUSTRALIASSA

Tunnettu on asia, että Australiassa on ollut voimassa n. k. työväenhallitus jo useampia vuosia. Melkein kaikkien valtioiden hallitukset ovat nytkin opportunististen työväenjohtajien käsissä. Tosi kyllä, että sikäläisessä liittohallituksessa ovat tällä kertaa porvarit enemmistönä, mutta on sekin joskus ollut työläisten määrättävissä. Niinpä nykyinen pääministeri Hughes oli myöskin kerran työläisten edustajana hallituksessa, mutta teki sittemmin kokokäännöksen, kuten niin moni muukin työläisten harteilla valtaan päässyt porvari on tehnyt, joten hän nyt edustaa kaikkein vanhoillisinta ainesta porvariston keskuudessa. Työläisten voimakkuudesta on johtunut Austraaliassa myöskin se, että siellä on porvarien toimesta muodostettu vaikka minkälaisia liberaalisia puolueita, joiden tarkoituksena on tietystikin ollut hajoittaa työläisten rivejä

Nyt ilmoitetaan kuitenkin, että tilanne Austraaliassa on muuttumassa. Liberaaliset porvaripuolueet, jotka ovat kalastelleet työläisten ääniä ovat häviämässä. On luultavaa, että seuraavissa vaaleissa on enää kaksi puoluetta, porvarit toisella puolen ja radikaaliset työläiset toisella puolen. Osa opportunistisista työväenjohtajista on siirtynyt porvarien leiriin, kuten teki heidän johtajansa Hugheskin. Toinen osa jää edelleenkin työläisten puolueeseen, vaikkakaan se ei vastaa heidän vaatimuksiaan; työväenpuolue on liiaksi radikaalinen heille.

Toisen Internationalen kokouksessa, joka pidettiin Genewessä viime elokuussa, oli edustaja myöskin Austraalian työväenpuolueesta. Hän sanoikin suoraan, että maan nykyinen politiikka ei johda mihinkään. Vaikka Austraaliassa on ollut jo useampia vuosia työväenhallitus, niin siitä huolimatta kapitalistinen järjestelmä on siellä voimassa yhtä voimakkaana kuin ennenkin. Joitakin pikkuparannuksia on tietystikin saatu työläisille, mutta varsinainen riistojärjestelmä on entisellään. Opportunistien politiikka ei olekkaan johtanut kapitalistisen järjestelmän hävittämiseen, vaikka vaalipuheissa on koetettu niin vakuuttaa ja työläiset, näihin vakuutuksiin uskoen, ovat heitä äänestelleet eduskuntiin. Täytyy siis tapahtua muutos Austraaliankin työläisten menettelytavoissa ja sellainen muutosprosessi on nyt parhaillaan käynnissä. Työläiset, jotka ovat kerta toisensa jälkeen tulleet petetyiksi, ovat siihen vihdoin kyllästyneet. He alkavat odottaa jo tuloksia työväenmiesten toiminnasta. Mutta kun niitä ei kuulukaan, kun riisto jatkuu kuten ennenkin, niin alkavat he miettiä uusia keinoja päämääränsä saavuttamiseksi. He alkavat kallistua todellisen luokkataistelun kannalle.

Ja tämä on loogillinen tulos oikeistososialistien politiikasta. Riistojärjestelmää ei poisteta pikkuparannuksilla. Siinä tarvitaan todellista luokkaliikettä. Kapitalistinen järjestelmä ei poistu sillä, että sen kannattajien kanssa tehdään kompromisseja. Toisen taikka toisen täytyy väistyä, joko työläisten tai kapitalistien. Minkäänlaita sopusointua ei saada työn ja pääoman, omistavan ja omistamattoman luokan välille syntymään. Sen ovat Austraalian työläiset monien katkerien kokemuksien perästä oppineet. Sen tähden he nyt antavatkin palttua oikeistososialistien pikkuparannuspolitiikalle ja astuvat luokkataistelun tielle.

KIERÄILYÄ BERNIN KOKOUKSEN TARKOITUKSISTA

Kieräily ja petos kuuluu valesosialistien taistelutaktiikkaan.

Missään tämä ei ilmene selvemmin kuin kansainvälisyyskysymyksen pohdinnassa. Yhdysvaltain sosialistipuolueen konventsionissa ja yleisäänestyksellä hyväksytyssä päätöslauselmassa samalla kuin tehdään selväksi määrätyillä ehdoilla K. Internationalen hyväksyminen, annetaan T. K:lle valta ottaa osaa kaikkiin sellaisiin liikkeisiin ja panemaan niitä alulle, jotka tarkoittavat kaikkien sos. liittämistä yhteen kansainväliseen.

Tuli Bernen kokouskutsu. Puolue oli juuri päässyt selittämästä, että se ei tee mitään asian edistämiseksi, vaan odottaa. Mutta se rienti heti hyväksymään Bernin kokoukseen. Sinne tulevat oikeistolaiset ja keskustalaiset kaikista Europan maista kuten Saksan riippumattomien rippeet, jotka ovat hävinneet ja joutuneet menettämään kaiken vaikutusvaltansa puolueen politiikassa. Sinne lupaa tulla Venäjän menshevikien edustaja Martov, oikeistolaiset valesosialistit Tsekko-Slovakiasta, oikeisto ja keskustalaiset Italiasta ja Englannin riippumattomat, joiden kansallisneuvosto on Daily Heraldin mukaan rakentamassa liittoa kaikkien englantilaisten työväen ja sosialististen puolueiden kanssa neljännen Internationalen perustamiseksi. Kaikista maista tulee Berniin sinne tänne huojuvia rippeitä, kokoomushallitussosialisteja ja ministeriherroja, kuten esim. Itävallasta, josta varmasti on luvattu tulla Berniin.

Mutta nämä herrat makeakieliset politikoitsijat ovat luvanneet kutsua arvoisaan seuraansa myöskin Venäjän kom. puolueen ja K. I. edustajia. Työväenjoukkojen silmien lummeeksi he turvautuvat tämän kaltaisiin fraaseihin. Ja vielä enemmän: he selittävät, että tarkoitus on vain keskustella K. I. ehtojen lieventämisestä ja että he eivät haluakaan perustaa neljättä. Tämän kannan näkyvät ottavan kaikista ymmärtämättömimmät oikeistolaiset laahustajat, kuten meidän Raivaajamme.

Mutta New York Call- lehti, joka ei sentään viitsi tietensä aivan paksusti valehdella, lausuu asiasta:

"Valmistelut, jotka mahdollisesti johtavat uuden sosialistisen kansainvälisen muodostamiseen ovat alulla" — — On sangen mahdollista, että tuleva kokous Bernissä tulee johtamaan neljännen Internationalen perustamiseen, sanottiin tänään."

Ja Hillquit, jolle ensimäiset kutsut saapuivat, lausui kokouksen tarkoituksesta:

" — — ei ole varmaa josko konferenssi tulee johtamaan uuteen kansainväliseen", mutta sellainen saattaa olla sen seurauksena.

"Siitä saattaa johtua jonkunlainen uusi kansainvälinen järjestö, tai sitte se saattaa rajoittaa itsensä yhteiseen periaatejulistukseen ja sen jälkeen mahdollisesti järjestää uusia samanlaisia kokouksia tulevaisuudessa".

Monessa muussa kohdassa Hillquit lausuu samaan suuntaan. Ja niin asian käsittävät kaikki oikeistolaiset ja vasemmistolaiset, niin Europassa kuin tässäkin maassa. Venäläinen mensheviki, Martov, selittää Berlinistä tulleessa tiedossa, että hän niinikään toivoo uutta liittoa ja on sitä vasten juuri matkalla länsimaihin.

Sveitsin sosialistipuolueen sihteerin lähettämä sähkösanoma ei kuvaa muiden kuin heidän mielipidettään. Siinä vaaditaan vain neuvottelua K. I:n ehdoista, mutta mitä tästä asiasta keskustelisivat ne saksalaiset, englantilaiset, ranskalaiset ja amerikalaiset valesosialistit, joista toiset eivät pääse tähän ja joista toiset ovat siitä asiasta, kuten Saksan riippumattomien oikeistolaiset, keskustelleet kolme kuukautta ja itse olleet kongressissakin, jossa nuo ehdot on laadittu. Heidän turvansa on vain neljäs kansainvälinen.

Yhdysvaltain sosialistipuolueen pätös on ristiriitainen ja kaksinainen ja se on Kolmatta Internationalea vastainen ja puolueen toimeenpanevalla komitealla on sen mukaan oikeus tapella kolmatta vastaan neljännen perustamiseksi tai ainakin olla mukana yrityksissä, jotka siihen tähtäävät ja siihen johtavat. Tähän puolueen kantaan nähden ei enää ole olemassa mitään epäselvyyttä.

Niin että tässä asiassa ei nyt auta kieräily eikä petos. Työväenjoukot ovat oppineet jo ne fraasit ulkoa ja osaavat nähdä niiden läpi, joihin kaiken maailman valesosialistit ovat tottuneet turvautumaan.

LUENTOKURSSIT

aletaan Astoriassa tammikuun lopulla ja kestävät viisi viikkoa. Kursseille tulee halullisten ilmottautua osotteella: S. S. Järjestön Keskusvirasto, 220 So. Ashland Boulevard, Chicago, Ill. Ilmottautuminen on tehtävä jouluk. 15 p. mennessä. Jos olette tilaisuudessa pyytäkää osastoltanne suositus kursseille, mutta ilman sitäkin voitte yhtä hyvin ilmoittaa. Selostakaa kuulutteko järjestöön, oletteko olleet järjestön toimissa ja minkälaisissa tehtävissä olette olleet osastossanne.

Työläistoverit: Nämä kurssit tulevat olemaan hyödylliset ja opettavaiset. Järjestäkää toimenne ja työnne niin, että voitte sydäntalven aikana viettää nämä viikot opintoihin. Ilmottautukaa osanottajiksi heti.

JUTUN JATKOA

Sitä ja tätä

Sosialistipuolueen hajaantumisen aikana, jolloin ei ollut vielä varmaa saavatko amerikalaiset oikeistososialistiset politikoitsijat ylivaltaa puolueessa, kirjotti Raivaaja siitä pelosta, että vasemmistolaiset voittaisivat puolueessa ja senkin täytyisi ruveta kunnollisesti edustamaan sosialismia, kesäkuun 28 p. 1919 toimituskirjotuksessaan seuraavasti:

"— — Ja tässä me tulemme suomalaiselle järjestölle yhtä arkaan kuin tärkeäänkin kohtaan. Kiihkoton ja kylmä asiain käsitteleminen pitäisi johtaa meitä nyt enemmän kuin koskaan ennen. Jos suinkin voisimme, niin meidän pitäisi pitää **S. S. Järjestö yhtenäisenä**, niistä hajaantumisista ja muodostumisista mitä Amerikan sosialistisen työväenliikkeen yleisessä järjestössä tapahtuu. Meidän täytyy vähitellen tottua katselemaan suhdettamme näihin toisella tavalla kuin me olemme tähän asti katselleet. Täytyypä ottaa laskuissamme lukuun sekin, että s. s. järjestö, semmoisenaan tulisi riippumattomaksi kummastakin ryhmästä (tarkottaa oikeisto- ja vasemmistoryhmää. — Tov. toim.) ja olisi vain yhdyssiteenä suomalaisille sosialistiosastoille yleisten tehtävien, laitosten ja lehtiensä ylläpitämistä varten, katsomatta siihen mitenkä osastot missäkin valtiossa joutuvat liittymään yleiseen Amerikan sosialistiseen liikkeeseen."

Näin Raivaajan järki tällöin ymmärsi itsenäisen järjestön mahdollisiksi ja keinoksi yhtenäisyyden säilyttämiselle. Mutta kuinka kamalan järjettömäksi itsenäisen järjestön ajatus muuttui heti kun oikeistolaiset voittivat sosialistipuolueessa ja antoivat Raivaajalle hyvän tilaisuuden työväenliikkeen jarruttamiselle, sen näemme seuraavasta otteesta Raivaajan marrask. 20 päivän, 1920. artikkelista:

"Järjettömämpää ajatusta ei voisi syntyä kuin on valtiollisluontoiseksi ajateltu suomalaiskansallinen yhdistys tai järjestö Amerikassa. Semmoisella järjestöllä ei voi olla pieniäkään tulevaisuuden toivoja. Se ei koskaan voi ajatella laajentumistaan tai kehittymistään ahtaan — peräti ahtaan suomalaiskansallisen karsina-aidan ulkopuolelle. Se ei synnytä voimaa minkään toisen voiman vahvistamiseksi, eikä se saa voimaa mistään toisesta voimasta. Niin kauan kuin suomalaiskansallinen liike taistelee irtaantuakseen amerikalaisesta työväenliikkeestä, se herättää jommoistakin mielenkiintoa, mutta heti kun tuo liike todella pääsee itsenäiseksi, alkaa sille synkän aatteettomuuden, kitumisen ja kuoleman päivät. Siitä voi tulla korkeintaan amatööriitaiteita harrastava seurapiiri, tanssiseura j.n.e.

Kumminkin ihmisten keskuudessa, jotka väittävät olevansa vaikkapa sosialistejakin, herää joskus — omituisissa olosuhteissa — naurettavakin päähänpistoja. Mutta suomalaiskansallinen järjestö Amerikan yhteiskunnallisten ja valtiollisten liikkeitten joukossa vie voiton kaikista naurettavimmistakin päähänpistoista. Tuntuu mahdottomalta, että moinen päähänpisto voisi syntyä ihmisiin, jotka vaativat että heitä pitäisi käsitellä vakavalta kannalta."

Edellisessä puolustetaan selvästi riippumatonta järjestöä osastojen yhdyssiteeksi, yleisten tehtävien, laitoksien ja lehtien ylläpitämistä varten ja käsketään tällainen mahdollisuus ottaa huomioon puoluekriisissä, ja tällaista riippumatonta järjestöä nyt puolustavat lukuisat osastot läänellä, keskivaltioissa ja kautta koko järjestön — koko järjestön enemmistö — mutta nyt Raivaajan ymmärryksen mukaan tämä on kaikista naurettavistakin päähänpistoista naurettavin, kuten jälkimäisessä lainauksessa sanotaan.

Raivaaja ihmettelee kun heidän pitäisi ottaa vakavalta kannalta tätä järjestön enemmistön tahtoa. Meitä ihmetyttää kun meidän pitäisi ottaa vakavalta kannalta lehti, joka noin tuuliviirimäisesti tulkuttaa sitä ja tätä. Tällainen on kevytmielisten seikkailijoiden politikkaa, jolla on vain yksi tarkotus: pimittää joukkoja, johtaa ja taluttaa niitä vanhoillisen opportunistisen sosialismin vanavedessä edelleen. Raivaaja kyllä ymmärtää, että itsenäinen järjestö voi tehdä sosialistista valistustyötä samalla tavalla kuin nykyisenkin ja että itsenäisellä järjestöllä on nykyisissä olosuhteissa se etu, että se voi olla vapaa opportunistisesta painolastista ja ettei sen tarvitse olla mukana puolueeseen kuulumisen kautta tukemassa sosialistipuolueen johtajien työväenluokan etujen vastaista vehkeilyä, mutta sen toimittajat ovat vannoutuneet taistelemaan selvää marxilaista sosialismia vastaan ja siitä syystä he nyt politikoivat hajottaakseen järjestön, jos ei mikään muu konsti enää auttaisi.

S. S. Järjestön asioita

ALUSTUKSIA JÄRJESTÖN EDUSTAJAKOKOUKSELLE

S. S. Järjestön suhde Sosialistipuolueeseen.

Maailman sodan päätyttyä näyttäytyvät sen jäljet kaikkialla. Sodan jättämä kaaostila on vaikuttanut kaikkiin maihin ilman poikkeusta, toisiin lievemmin, joihinkin voimakkaimmin. — Kapitalistiset valtiot ja niiden riistäjäluokat ponnistelevat kaikkensa yrittäissään saattaa olosuhteet entiselleen, toisin sanoen siihen tilanteeseen mikä vallitsi ennen sotaa. Ne toiveet tietenkin raukeavat tyhjään. Riistäjäluokat kuitenkin kaikissa maissa ovat yksimielisiä siitä että sodan kaakoksesta nousseen köyhälistön mahti olisi kukistettava keinoilla millä tahansa; ne keräävät voimiaan yhteen taistelemaan heräävää työn jättiläistä vastaan. Erikoisesti kohdistuu tällainen voimain koetus Venäjää vastaan, joka yli kolme vuotta on taistellut koko maailman imperialismia vastaan ja tähän asti onnistunut siinä loistavasti. Jos nämä mustat voimat kuitenkin onnistuvat tehtävässään osaksikin, saamme olla varmat että köyhälistöä silloin kohtaa isku, joka tulee halvaannuttamaan järjestyneen työväen ponnistelut valtaan pyrkiessään mahdollisesti pitkiksi ajoiksi. — Tällaista asiantilaa estääkseen on työväenluokalla ainoastaan yksi ase käytettävänään ja se on yhden voimakkaan Internationalen muodostaminen.

Toinen Internationale murskaantui omaan heikkouteensa juuri silloin kun siltä odotettiin ratkaisevaa askelta estämään historian suurimman verenvuodatuksen puhkeamista. Toinen Internationaale hajosi siksi että se ei kyennyt kontrolleeraamaan eri maiden sosialistipuolueita, eikä määrittelemään niiden ohjelmia sellaisiksi että ne ratkaisevan hetken tullen olisivat kyenneet estämään sodan puhkeamisen. — Kolmas Internationale joka syntyi Toisen raunioille, on ottanut lähtökohdakseen viime mainitun tekemät erehdykset ja määritellyt yksiit ehdot jokaiselle siihen pyrkivälle puolueelle. Kolmannen Internationalen toisen edustajakokouksen määrittelemät ehdot, niin ankarat kun ovatkin, näyttävät kuitenkin olevan välttämättömät, säilyttämään tehtyä työtä maailman köyhälistön kokoamiseksi yhteen rintamaan, kansainvälistä kapitalismia ja imperialismia vastaan.

Yhdysvaltain Sosialistipuolue on kaksi eri kertaa tehnyt päätöksen yhtyä Kolmanteen Internationaleen, mutta opportunistisen kantansa vuoksi sitä ei ole siihen hyväksytty ja nähtävästi toistaiseksi ei ole toivoakaan hyväksymisestä, ainakaan niin kauan kun nykyiset pääsyehdot ovat voimassa. Puolue on nyttemmin saanut kehoituksen ottaa osaa konferenssiin, jonka ovat koolle kutsuneet ne Europan sosialistiset ainekset jotka vastustavat Kolmatta Internationalea ehtojensa ankaruuden vuoksi käytännöllisenä liikkeenä, mutta suurin osa on heistä sekä käytännöllisenä liikkeenä että periaatteellisesti kokonaan vastustavalla kannalla. Sanotun konferenssin tarkoituksena epäilemättä on, ei enempää eikä vähempää kuin uuden kokoomuksen aikaan saaminen, t. s. neljännen kansainvälisen perustaminen.

New Yorkin S. S. Osasto jyrkästi vastustaa neljännen perustamispuuhaa, sillä meidän käsityksemme mukaan sellainen kokoomus tulee taistelemaan Kolmatta vastaan ja siis avustamaan kapitalistiluokkia vallankumouksellista köyhälistöä vastaan kaikissa eri maissa.

Neuvottelevaa kokousta eri maiden oppositioonissa olevien ryhmien kesken emme vastusta sellaisenaan, jos sen kokoomuksen rehellinen ja avomielinen pyrkimys on neuvotella Kolmanteen yhtymisestä tarkoituksella tinkiä pääsyehtoja lievemmiksi — eri maiden olosuteisiin soveltuvammiksi.

Olettaen että ehdot saattavat Yhdysvaltain Sosialistipuolueen yhtymisen Kolmanteen mahdottomaksi toistaiseksi, olemme siitä kannalla että puolueen olisi asetuttava odottavalle kannalle — riippumattomaksi — siksi kun tilaisuus yhtymiseen käy mahdolliseksi.

Ehdotamme sen vuoksi S. S. Järjestön edustajakokoukselle päätökseksi seuraavaa:

Suomalainen Sosialistijärjestö seisoo tinkimättömästi Kolmannen Internationalen kannalla samoin kun tähänkin asti ja velvoittaa S. S. Järjestön Toimeenpanevan komitean huolehtimaan että päätöstä noudattavat kaikki aluejärjestöt ja järjestön lehdet.

S. S. Järjestö ei vastusta neuvottelevan kokouksen koolle kutsumista eri maiden sosialistisen ryhmien välillä, jotka ovat katkaisseet välinsä Toisen Internationalen jätteiden kanssa, mutta ovat vastustavalla kannalla Kolmannen ehtoihin nähden, jos sellaisen kokoomuksen vilpitön ja avomielinen tarkoitus on pyrkiä Kolmanteen Internationaaleen, järjittämällä saada lievempiä pääsyehtoja eri maiden sosialistipuolueille kunkin maan olosuhteita silmällä pitäen.

Siinä tapauksessa että Kolmannen Internationalen pääsyehdot osoittautuvat Yhdysvaltain Sosialistipuolueen siihen yhtymisen jutkisena puolueena mahdottomaksi, on Sosialistipuolueen jäätävä riippumattomaksi, toisin sanoen puolueettomaksi siihen asti kun yhtyminen käy mahdolliseksi. — Sellaisessakin tapauksessa on puolueen noudatettava Kolmannen Internationalen periaatteita niin tarkkaan kun se nykyoloissa on mahdollista.

Mutta S. S. Järjestö päättäjyrkästi vastustaa "Neljännen Internationalen" perustamista milään ehdolla ja siinä tapauksessa että Yhdysvaltain Sosialistipuolue päättää hyväksyä sen ja yhtyy siihen — S. S. Järjestö sellaisessa tapauksessa eroaa Sosialistipuolueesta ja jää toimimaan riippumattomana agitatsioni-järjestönä Amerikan Suomalaisten työläisten keskuudessa toistaiseksi.

Hyväksytty New Yorkin Y. S. S. kokouksessa 23 päivä Marraskuun, 1920.

O. LAIVO, puheenj. IVAR ANTTILA, kirjuri.

Raivaajan arvostelu.

New Yorkin S. S. Osasto tunnustaa että Raivaaja on ollut kulunena vuonna tyydyttävästi toimitettu uutislehti ja että lehden teknillinen puoli on tarkoitustaan vastaava.

Edelleen olemme siitä mieltä että Raivaajan toimitus on noudattanut viime vuoden yhtiökokouksen siihen asettamia ohjeita ja määräyksiä, sekä samalla noudattanut Sosialistipuolueen konventioonin ja puolueen Toimeenpanevan Komitean päätöksiä.

Mutta samalla olemme myöskin sitä mieltä että Raivaajan toimitus tämän nojalla on ottanut itselleen vallan toimitus-artikkeleissaan ja keskustelu-osastossaan muokata yleisen mielipidettä lukijainsa keskuudessa vastakkaiseksi Kolmannen Internationalen periaatteille ja siten vastakkaiksi vallankumouksellisen köyhälistön, sekä samalla S. S. Järjestön jäseniston enemmistön mielipiteelle. — Tätä kantaa vahvistaakseen on Raivaajan toimitus siteerannut sangen runsaasti eurooppalaisten n. k. keskustalaisten sosialistien mielipide-ilmaisuja lehteen. Niiden avulla siten yritetty muokata maaperää neljännen internationalen perustamiselle hyväksymiselle. Meidän käsityksemme on että tällaisella toiminnalla ehdottomasti avustetaan sangen tehokkaasti niitä voimia, jotka keinoilla millä tahansa yrittävät murskata koko maailman vallankumouksellisen köyhälistön yhteenliittymis-pyrkimyksiä ja samalla se muodostuu tehokkaaksi avuksi kaikkein laisille opportunistisille aineksille, jotka sosialismin nimessä ajavat kapitalistiluokan asioita työväenluokan etuja vastaan.

Tällainen tinkimättömän luokkataistelun vastainen kanta on mielestämme yhtenä pääasiallisimpana syynä siihen sekasortoon joka tänäpäivänä vallitsee S. S. Järjestön keskuudessa. Järjestön edustajakokouksen päätöksiä ei toimit. ole edes yrittänytkään noudattaa ja voimassa pitää; sen sijaan kaikenlainen persoona-polemiikki ja nälvimisen on saanut esteettömästi jatkua lehden palstoilla.

Ylläolevan perusteella New Yorkin S. S. Osasto ei hyväksy Raivaajan toimituksen tiukan luokkataistelun muotoa vierovaa kantaa, vaan ehdottaa että S. S. Järjestön edustajakokouksen on vaadittava Raivaajan toimituksen noudattamaan Kolmannen Internationalen periaatteita niin tarkasti kuin se nykyoloissa on mahdollista.

Jos Raivaajan toimitusjohto kaatsoo sellaisen muutoksen mahdottomaksi toteuttaa, erotkoon siinä tapauksessa toimestaan.

Hyväksytty N. Y. Y. S. S. Osaston kokouksessa Marraskuun 23 päivä, 1920.

O. LAIVO, puheenj. IVAR ANTTILA, kirjuri.

Säkenien arvostelu.

Toimittajan vaihdos Säkenissä on aiheuttanut sen luisumaan opportunismia suosivaksi. Säkenissä on julkaistu tunnettujen sovittelija-sosialistien, kuten Kautskyn, Maisteri J. W. Kedon y. m. kirjoituksia, joiden tarkoituksena on saattaa Venäjän köyhälistön taistelu ja sen vallankumoukselliset periaatteet epäedulliseen valoon Säkenien lukijain silmissä.

Marraskuun Säkenien numeroessa on toimitus astunut julkisesti vastustamaan Kolmatta Internationalea selittäessään ettei mikään maa joka ei ole riippuvainen Venäjästä, vo